Bie oma

Geert en Froukje binnen op veziede bie oma mit ogen. Oma mit ogen kin goud zain. Zai leest de kraant zunder bril. Heur aander oma, dij in Loppersom woont, het aaltied n bril op. Dij oma nuimen Geert en Froukje: oma mit bril.

Geert en Froukje zitten achter toavel. Oma mit ogen zit gezelleg tussen heur in. Zai begunt te vertellen: “Vrouger, dou oma nog klaain was, zag ales der veul aans uut, kinder. Der waren lang nait zo veul auto’s as nou. De gruinteboer gin g mit peerd en woagen over stroat en bölkde: Mooie sevooiekool! Wèl mout der nog mooie sevooiekool! Veul moekes kwamen op t geroup òf en gingen noar zien woagen tou... En vrouger kinder, haren we de kolenboer mit zien gezicht zo swaart as rout. Veul swaarter nog as t gezicht van swaarde piet. De kolenboer druig swoare zakken, mit swaarde stainkolen derin, op zien rug noar de schuurtjes tou. Zak veur zak netuurlek, want de kolenboer was wel staark, mor ook weer nait zo staark. Bie winterdag gingen dij swaarde kolen in de kaggel. En den was t soavends gezelleg waarm in d’koamer. Tegenwoordeg hebben de mainste mensen centroale verwaarmen. t Is nou nog wel gezelleg in huus soavends, mor dat komt meschien omdat de televizie aanstaait.

“Komt dommee n spannende film op teevee, oma,” zegt Geert. “Maggen we dij zain?”

“Geert, doe bist net dien opa Geert zo as doe doar achter toavel zitst in dien strepiesbloes en mit dien stuutsiekoren boksem aan,” zegt oma.

“Opaatje, opaatje, Geert is net n opaatje,” zingt Froukje

“Stil,” zegt oma, “nait ploagen.”

“Wenneer komt opa weer thuus, oma?” vragt Froukje.

“Hail loat,” antwoordt oma, “veurdat t zo wied is, kin we nog n hail bult spellechies ganzebord speulen. Of heb je gain zin in ganzebredjen?”

“Ging opa vrouger ook noar de meziek, net as nou?” vragt Geert.

“Joa,” zee oma, “Opa speulde vrouger harmonikoa as der n feest was in de buurt. En nou speult opa pioano in n orkestje.” Oma mit ogen pakt heur koppie van toavel òf en drinkt heur kovvie op. Froukje gaait stoan, lopt noar d’bozzem en gript heur walkman. Den zet zai oma t oortelefoontje op de kop. De walkman stopt ze in de buuts van oma heur schoet.

“Mooie meziek oma, hè?” ropt Froukje. Mor oma schut inains achterover in heur stoul. Van schrik let zai heur koppie uut d’handen valen. Hai ligt aan diggels op deel. Gelukkeg was e net leeg!

“Geert, hoal mie gaauw d’motschop en veger van achtern!” Geert runt al vot.

Oma dut t oortelefoontje òf en geft hom aan Froukje. “Was dat nou discomeziek, wichie? Ik nuim dat: ik-schrik-zo-meziek. Deur dij lewaaibrut heb ik mien koppie valen loaten!”

Geert dut zien haand veur zien mond.

“Oma, Geert laagt joe uut, hur! Achter zien haand,oma! Kiek mor!”

“Nee oma, hur! Froukje is n dikke klikspoan!” zegt Geert. “Aal kinder dij klikken kriegen van oma flikken,” zegt oma. Zai stekt heur vinger omhoog, mor glimlaagt derbie. As ze maarken dat oma hailmoal nait kwoad is, kriegen Geert en Froukje weer proatjes.

t Duurt nait laank of ze lagen zok net zo slap as oma heur olde schuddeldouk. En Froukje haauwgt Geert der zo stief bie op d’scholders, dat hai laagt en schraift touglieks van: “Au wicht! Schaai uut! Dust mie zeer, eelskerd!”

Auteur: An Kuiper

Inspreker: Riemke Bakker